

Arrest

nr. 118 887 van 14 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. WIRTZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 28 juni 1998 in de Tsjetsjeense hoofdstad Grozny en bent dus minderjarig.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verlaten hebt omwille van de problemen van uw moeder, R. S. (...) (O.V. 5.973.416). Uw kennis over deze problemen beperkt zich echter tot volgende elementen, aangezien uw ouders u hierover weinig vertelden. Voor jullie vertrek vond er in jullie huis een huiszoeking plaats. Zelf was u op dat moment op school, maar al snel vernam u wat er gebeurd was. Toen u thuis aankwam, was uw moeder niet aanwezig en het hele huis lag overhoop. Uw moeder werd op een gegeven moment ook meegenomen voor verhoor, waarom weet u echter niet. Een tijd later, in april 2012, vertrok u met uw vader en 5 van uw broers en zussen naar Dagestan, waar jullie een tijd lang in Kizlyar en Kardonovka verbleven. Wat er met uw moeder toen gebeurde, weet u

niet. Later vernamen jullie wel dat ze ondertussen in België verbleef. In april 2013 ging u met uw vader, broers en zus naar Karabulak, Ingoesjetië, waar jullie tot aan jullie vertrek verbleven. Jullie vader besloot immers dat jullie jullie moeder moesten vervoegen.

U verliet de Russische Federatie uiteindelijk op 24 augustus 2013. Samen met uw vader en 3 broers, M. (...), I. (...) en M. N. (...) (O.V. 5.973.416), reisde u vanuit Nazran per trein via Moskou en Brest naar Polen. Daar moesten jullie een asielaanvraag indienen alvorens jullie vader jullie in een taxi naar België zette. Zelf keerde uw vader terug naar Ingoesjetië, waar uw andere broer en zus waren achtergebleven. U bereikte België op 29 augustus 2013 en op 5 september 2013 vroeg u asiel bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw geboorteakte voor.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ter staving van uw asielaanvraag baseert op de problemen die uw moeder in uw land kende. U verklaarde daarnaast geen persoonlijke problemen te hebben gekend, maar miste uw moeder (CGVS, p. 10). Aangezien ik in het kader van de asielaanvraag van uw moeder, R. S. (...) (O.V. 5.973.416), de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw moeder, R. S. (...) (O.V. 5.973.416), werd genomen, verwijs ik graag naar haar beslissing, waarvan u een kopie vindt in het administratieve dossier.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Het door u ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde document, uw geboorteakte, is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Ze bevat immers uitsluitend identiteitsgegevens, die hier niet ter discussie staan, doch geen informatie met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 48 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2. Waar verzoekende partij opwerpt dat uit het louter verwijzen naar de negatieve beslissing genomen in hoofde van haar moeder, R. S., blijkt dat verwerende partij geen enkel onderzoek heeft gedaan naar de persoonlijke problemen van verzoekende partij zelf en verwerende partij dan ook onzorgvuldig heeft gehandeld door zich niet te buigen over alle elementen van het dossier, stelt de Raad vast dat verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 30 oktober 2013 duidelijk aangeeft haar land van herkomst te hebben verlaten om reden van de problemen van haar ouders (administratief dossier, stuk 12, p. 10). Tevens duidt verzoekende partij in haar verzoekschrift niet aan met welke persoonlijke problemen of persoonlijke elementen verwerende partij in de beoordeling van haar asielaanvraag geen rekening heeft gehouden. Het verweer van verzoekende partij, meer in het bijzonder dat verwerende partij onzorgvuldig zou hebben gehandeld, kan dan ook door de Raad niet worden gevolgd.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan de asielaanvraag van haar moeder, R. S., in wiens hoofde door de verwerende partij op 30 november 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Deze beslissing werd bij arrest nr. 101 146 van 18 april 2013 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekende partij door te verwijzen naar de problemen op het vlak van mensenrechtenschendingen en de confrontaties die nog steeds plaatsvinden tussen de autoriteiten en de rebellen in de Noordelijke Kaukasus en in het bijzonder in Tsjetsjenië, waartoe zij zich steunt op de algemene ambtsberichten van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken betreffende de Noordelijke Kaukasus en betreffende de Russische Federatie, respectievelijk van januari 2012 en juni 2013 – feiten die op zich niet betwist worden in de bestreden beslissing – geen afbreuk doet aan de motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden

van een reëel risico ingevolge een binnenlands conflict, een conclusie die gebaseerd is op recente, nauwkeurige en objectieve informatie waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 28, deel 1: *“COI Focus –Tsjetsjenië – Veiligheidssituatie”* van 24 juni 2013). Verwerende partij motiveert duidelijk dat de gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds sinds geruime tijd minder frequent voorkomen. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd. Tevens stelt de Raad vast dat het gericht karakter van de nog aanwezige gevechtshandelingen in de door verzoekende partij bijgebrachte voormelde ambtsberichten, zoals geciteerd in het verzoekschrift, wordt bevestigd. De desbetreffende motivering in het kader van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.3. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, wenst de Raad nog te benadrukken dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder het door verzoekende partij neergelegde geboortecertificaat en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 27 en 28) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 30 oktober 2013 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.4. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering terecht vaststelt dat verzoekende partij haar asielaanvraag steunt op deze van haar moeder en in hoofde van deze laatste zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT